

Категорія справи № 520/10876/19

: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи з приводу реалізації державної політики у сфері економіки та публічної фінансової політики, зокрема щодо; митної справи (крім охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності); зовнішньоекономічної діяльності; спеціальних заходів щодо демпінгового та іншого імпорту, у тому числі щодо; визначення митної вартості товару.

Надіслано судом: 27.11.2019. Зареєстровано: 28.11.2019. Оприлюднено: 29.11.2019.

Дата набрання законної сили: 03.03.2020

Номер судового провадження: П/520/15354/19

Харківський окружний адміністративний суд
61022, м. Харків, майдан Свободи, 6, inbox@adm.hr.court.gov.ua, ЄДРПОУ: 34390710

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

місто Харків
26.11.2019 р.

справа №520/10876/19

Харківський окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Сліденка А.В., розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження за процедурою письмового провадження справу за позовом

Товариства з обмеженою відповідальністю "██████████" до Харківської митниці Державної фіскальної служби проскасування рішення та картки відмови, -

встановив:

Позивач, Товариство з обмеженою відповідальністю «██████████» (далі за текстом - заявник, платник податків, платник, ТОВ, Товариство) у порядку адміністративного судочинства заявив вимоги про: 1) скасування рішення Харківської митниці ДФС про коригування митної вартості товарів №UA807000/2019/002434/2 від 04.07.2019 р.; 2) скасування картки відмови Харківської митниці Державної фіскальної служби в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення №UA807170/2019/01176 від 04.07.2019 р.

Аргументуючи ці вимоги зазначив, що правильно визначив митну вартість предмету імпорту за ціною договору. Стверджував, що усі документи були складені належно та повно підтверджували митну вартість товару, заперечував правомірність виникнення підстав для сумнівів у правильності розрахунків. Наголошував на відсутності підстав для збільшення митної вартості товару.

Відповідач, Харківська митниця Державної фіскальної служби (далі за текстом - адміністративний орган, владний суб'єкт, контролюючий орган, Митниця) з поданим позовом не погодився.

Підставами заперечень проти позову є доводи про те, що подані до митного оформлення документи викликали сумнів у правильності самостійного визначення платником митної вартості. Стверджував, що у зв'язку з ненаданням витребуваних документів Митницею правомірно було винесено власні рішення про збільшення митної вартості товару - предмету імпорту та відмову в оформленні поданої платником ВМД через заниження показника митної вартості товару.

Суд, заслухавши пояснення представників сторін, повно виконавши процесуальний обов'язок зі збору доказів, перевіrivши доводи сторін добутиими доказами, дослідивши зібрані по справі докази в їх сукупності, проаналізувавши зміст належних норм

матеріального і процесуального права, які врегульовують спірні правовідносини, виходить з таких підстав та мотивів.

Установлені судом обставини спору полягають у наступному.

04.07.2019р. заявник під час здійснення імпорту до України товару у межах укладеного з резидентом Китайської Народної Республіки - GUANGZHOU NIAN YING IMPORT AND EXPORT CO зовнішньоекономічного контракту №2019GZNY-073В від 14.05.2019р. в особі декларанта (ФОП ОСОБА_1) склав і подав до Митниці електронну митну декларацію №UA807170/2019/036515 від 04.07.2019р.

У цій декларації заявник в особі декларанта визначив митну вартість товару (ролики з кронштейнами та без них) за першим методом (за ціною договору) на рівні - 6.394,08 дол. США (що дорівнювало 166.532,79грн.)грн.

До декларації були додані: контракт від 14.05.2019р., специфікація №1, пакувальний лист від 14.05.2019р., інвойс (рахунок-фактура) від 14.05.2019р., коносамент, автотранспортна накладна, декларація про походження товару, комерційна пропозиція від 14.05.2019р., рахунок фактура на транспортно-експедиційні послуги від 04.07.2019р., документ про вартість перевезення від 04.07.2019р., договір транспортного експедирування від 09.01.2018р., лист про відсутність взаємозалежності, вантажна митна декларація країни відправлення від 08.05.2019р.

Під час вивчення цих документів Митницею було виявлено, що за іншими митними деклараціями рівень митної вартості на подібний товар становить 4,06дол. США за кг (митна декларація №UA807170/20198026623 від 13.05.2019р. та митна декларація №UA807190/2019/15470 від 02.07.2019р.) у той час як заявником було задекларовано 1,9253 дол. США за кг.

Тому адміністративним органом була застосована процедура консультацій з приводу рівня митної вартості товару.

В запереченнях проти позову Митницею указано, що причинами ініціювання процедури консультацій були також невідповідності даних і недостатність відомостей документів про перевезення товару та також розбіжності у вазі товару брутто (3.589,00кг. згідно з пакувальним листом від 14.05.2019р. і коносаментом від 20.05.2019р. проти 23.020кг. брутто згідно з автотранспортною накладною від 03.07.2019р. №2578).

Окрім того, Митницею було виявлено відсутність документа про оплату заявником вартості товару на користь нерезидента.

Як з'ясовано судом (і ці обставини визнані сторонами) платник не надав митниці витребуваних документів, зазначивши у листі від 04.07.2019р. про те, що усі документи вже були подані.

04.07.2019р. відповідачем, Харківською митницею ДФС, було прийнято оскаржене рішення про коригування митної вартості товарів №UA807000/2019/002434/2, яким унаслідок застосування резервного - другорядного методу визначення митної вартості товарів (частин до ручних візків, які не містять у своєму складі радіоелектронних засобів або випромінювальних пристроїв: Ролики з кронштейнами та без них, діаметром не більш як 75 мм., та/або шириною меншою ніж 30 мм.: INDUSTRIAL BLACK RUBBER CASTER 036 SWIVEL 75 мм - 1200 шт.; - INDUSTRIAL BLACK RUBBER CASTER 039 SWIVEL 75 мм - 360 шт.; - INDUSTRIAL BLACK RUBBER CASTER WITH BRAKE 75мм - 600 шт.; - BLACK PVC CASTER SWIVEL 40мм - 3600 шт.; - BLACK PVC CASTER SWIVEL 50мм - 600 шт.; - BLACK PVC CASTER FIXED 40мм - 1200 шт.; - BLACK PVC CASTER FIXED 50мм - 2000 шт.; - BLACK PVC CASTER WITH BRAKE 40мм - 1800 шт.; - BLACK PVC CASTER WITH BRAKE 50мм - 2000 шт. Виробник: JANGZHOU NIAN YING IMPORT AND EXPORT CO.. LTD. Країна виробництва: CN) було визначено митну вартість товару на рівні - 4,0600 доларів США за 1 кг., а загалом 13.483,26 дол. США за 3.321 кг.

Юридичною підставою для прийняття оскарженого рішення владний суб`єкт обрав положення ст.ст. 54-64 Митного кодексу України, а фактичною підставою слугувало судження суб`єкта владних повноважень про спрацювання модуля АСАУР, недостатність

поданих документів для визначення складових митної вартості, розбіжності в ціновій інформації щодо товарів, митне оформлення яких вже здійснено.

У подальшому на виконання цього рішення про коригування митної вартості Митницею було прийнято рішення у формі Картки відмови у прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення №UA807170/2019/01176. .

Заявник виконав владні вимоги Митниці і подав нову вантажну митну декларацію №UA807170/2019/036588 від 04.07.2019р., де зазначив обчислений Митницею показник митної вартості товару.

Проте не погодившись із цими рішеннями Митниці, заявник ініціював даний спір.

Вирішуючи спір по суті, суд вважає, що до відносин, які склались на підставі встановлених судом обставин спору, підлягають застосуванню наступні норми права.

Частиною 2 ст.19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Зміст та обсяг повноважень митниць на перевірку правильності визначення платниками податків митної вартості товару в операціях з імпорту до України, а також приводи, способи та порядок реалізації таких повноважень унормовані приписами Митного кодексу України.

Так, згідно з ч.1 ст.52 Митного кодексу України заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII цього Кодексу та цією главою.

Відповідно до ч.1 ст.53 названого кодексу у випадках, передбачених цим Кодексом декларант подає органу доходів і зборів документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів і обраний метод її визначення.

Частиною 1 ст.54 Митного кодексу України передбачено, що контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється органом доходів і зборів під час проведення митного контролю і митного оформлення шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості.

У силу ч.3 ст.53 Митного кодексу України підставами для видання органом доходів і зборів письмової вимоги про подання платником додаткових документів є: 1) розбіжності у вже наданих документах, які мають вплив на правильність визначення митної вартості; 2) наявність ознаки підробки поданих документів; 3) відсутність усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Окрім того, у силу ч.4 ст.53 названого кодексу обґрунтоване припущення Митниці про існування взаємозв'язку між продавцем і покупцем дозволяє додатково витребувати інформацію, зокрема, про вартість товару в звичайних умовах.

Таким чином, у порядку ч.1 ст.54 Митного кодексу України владним суб'єктом здійснюється контроль за правильністю самостійно обчисленого платником податків показника митної вартості товару, зокрема, у спосіб згідно з ч.3 ст.53 Митного кодексу України та згідно з ч.4 ст.53 Митного кодексу України.

Продовжуючи розгляд справи, суд зазначає, що відповідно до ст.57 Митного кодексу України основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції) (ч.2 ст.57); кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу (ч.3 ст.57); застосуванню другорядних методів передують процедури консультацій між органом доходів і зборів та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу. Під час таких консультацій орган доходів і зборів та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови

додержання вимог щодо її конфіденційності (ч. 4 ст. 57); у разі неможливості визначення митної вартості товарів згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу за основу для її визначення може братися або ціна, за якою ідентичні або подібні (аналогічні) товари були продані в Україні не пов'язаному із продавцем покупцю відповідно до статті 62 цього Кодексу, або вартість товарів, обчислена відповідно до статті 63 цього Кодексу (ч. 5 ст. 57); при цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу (ч. 6 ст. 57); методи на основі віднімання та додавання вартості (обчислена вартість) можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на прохання декларанта або уповноваженої ним особи (ч. 7 ст. 57); у разі якщо неможливо застосувати жоден із зазначених методів, митна вартість визначається за резервним методом відповідно до вимог, встановлених статтею 64 цього Кодексу (ч. 8 ст. 57).

Правила визначення митної вартості за ціною договору викладені законодавцем в ст.58 Митного кодексу України, згідно з ч. 4 якої митною вартістю товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт в Україну, скоригована в разі потреби з урахуванням положень частини десятої цієї статті.

При цьому, у силу п.п.5, 6, 7 ч.10 ст.58 Митного кодексу України при визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, зокрема, 1) витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; 2) витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; 3) витрати на страхування цих товарів.

Згідно з ч.2 ст.53 Митного кодексу України документами, які підтверджують митну вартість товарів, є: 1) декларація митної вартості, що подається у випадках, визначених у частинах п'ятій і шостій статті 52 цього Кодексу, та документи, що підтверджують числові значення складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості; 2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності; 3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу); 4) якщо рахунок сплачено, - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару; 5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару; 6) транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів; 7) копія імпортової ліцензії, якщо імпорт товару підлягає ліцензуванню; 8) якщо здійснювалося страхування, - страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

Розглядаючи спір, суд відмічає, що приєднаними до справи документами спростовуються доводи заявника про достатність документів, які були подані разом з митною декларацією, для визнання митної вартості товару на рівні показника, відображеного у декларації, адже відсутність об'єктивних даних про оплату вартості товару на умовах контракту, невідповідність ваги товару є достатніми підставами для виникнення у Митниці обґрунтованого сумніву у правильності самостійно визначеної платником митної вартості товару.

З огляду на викладене, суд зауважує, що на стадії реалізації управлінської функції з перевірки правильності визначеної декларантом (платником) митної вартості товару органом доходів і зборів не було допущено порушень закону, вжиті органом доходів і зборів заходи контролю задовольняють вимогам ч.2 ст.19 Конституції України та ч.2 ст.2 КАС України не призвели до порушення прав або інтересів платника.

За таких обставин, суд вважає, що у митниці поза розумним сумнівом виникли обґрунтовані сумніви з приводу правильності визначення особою митної вартості транспортного товару, а відтак, реалізація наміру на з'ясування достовірної митної вартості товару у даному конкретному випадку є правомірною.

Однак, вирішуючи спір по суті, суд бере до уваги приписи ч.3 ст.54 Митного кодексу України, де указано, що за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів орган доходів і зборів визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 цього Кодексу.

Згідно з ч.1 ст.55 цього ж кодексу рішення про коригування заявленої митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України з помещенням у митний режим імпорту, приймається органом доходів і зборів у письмовій формі під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості цих товарів як до, так і після їх випуску, якщо органом доходів і зборів у випадках, передбачених частиною шостою статті 54 цього Кодексу, виявлено, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів.

Таким чином, у порядку ч.1 ст.55 Митного кодексу України владний орган - Митниця приймає власне рішення про визначення митної вартості товару і у силу ч.2 ст.2 КАС України дане рішення повинно бути обґрунтовано належними юридичними і фактичними мотивами, до яких не належить неправильність первісного визначення митної вартості товару платником, адже ця подія є виключно приводом для розгляду питання, а не єдиною і достатньою підставою для прийняття остаточного управлінського рішення.

За правилами ст.64 Митного кодексу України у разі якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом послідовного використання методів, зазначених у статтях 58 - 63 цього Кодексу, митна вартість оцінюваних товарів визначається з використанням способів, які не суперечать законам України і є сумісними з відповідними принципами і положеннями Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) (ч.1 ст.64); Митна вартість, визначена згідно з положеннями цієї статті, повинна ґрунтуватися на раніше визначених (визначених) органами доходів і зборів митних вартостях (ч.2 ст.64).

Отже, відсутність підстав для визнання митної вартості товару, розрахованої самостійно платником чи декларантом, не означає виникнення безумовної підстави для визначення такої митної вартості Митницею без дотримання усіх юридично значимих факторів.

До таких факторів законодавцем віднесені і параметри, згадані у положеннях ст.60 Митного кодексу України, де, зокрема, указано, що подібними (аналогічними) розуміються товари, які хоч і не однакові за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і складаються зі схожих компонентів, завдяки чому виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними (ч.2 ст.60); Для визначення, чи є товари подібними (аналогічними), враховуються якість товарів, наявність торгової марки та репутація цих товарів на ринку (ч.3 ст.60); Ціна договору щодо подібних (аналогічних) товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості і на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари (ч.4 ст.60); У разі якщо такого продажу не виявлено, використовується вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена (ч.5 ст.60).

Ані текст рішення Митниці про коригування митної вартості товару, ані текст заперечень проти позову не містять бодай щонайменших відомостей про подібність товарів за поданою заявником через декларанта митною декларацією №UA807170/2019/036515 від 04.07.2019р. товарам за митною декларацією №UA807170/20198026623 від 13.05.2019р. та митною декларацією №UA807190/2019/15470 від 02.07.2019р.

Між тим, відсутність доведеного поза розумним сумнівом факту подібності не дозволяє використовувати рівні показники митної вартості товару.

Наведене підтверджується змістом Правил заповнення рішення про коригування митної вартості товарів (затверджені наказом Міністерства фінансів України №598 від 24.05.2012р., зареєстрований в Міністерстві юстиції України 01.06.2012р. за №883/21195; далі за текстом - Правила №598), позаяк у графі 33 рішення про коригування митної вартості "Обставини прийняття Рішення та джерела інформації, що використовувалися митним органом для визначення митної вартості" зазначаються причини, через які митна вартість імпортованих товарів не може бути визначена за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції), у тому числі: неподання основних документів, які підтверджують відомості про заявлену митну вартість товарів (згідно з переліком та відповідно до умов, наведених у статті 53 Кодексу); невірно проведений розрахунок митної вартості; невідповідність обраного декларантом або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у главі 9 розділу III Кодексу; надходження до митного органу документально підтвердженої офіційної інформації митних органів інших країн щодо недостовірності заявленої митної вартості. Зазначається послідовність застосування методів визначення митної вартості та причин, через які не був застосований кожний з методів, що передують методу, обраному митним органом.

У графі також вказується про проведення процедури консультацій між митним органом та декларантом з метою обґрунтованого вибору методів визначення митної вартості товарів відповідно до вимог статей 59 - 61 Кодексу. Результати проведеної консультації, а також причини, через які не можуть бути застосовані методи визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо ідентичних, подібних (аналогічних) товарів (наприклад, відсутня інформація щодо вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів), фіксуються у графі.

Посилання на використання цінової бази Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби у Рішенні допускається тільки при визначенні митної вартості відповідно до положень статей 59, 60 та 64 Кодексу з обов'язковим зазначенням номера та дати митної декларації, яка була взята за основу для визначення митної вартості оцінюваних товарів, з поясненнями щодо зроблених коригувань на обсяг партії ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, умов поставки, комерційних умов тощо.

У випадку визначення митної вартості оцінюваних товарів із застосуванням резервного методу (стаття 64 Кодексу) зазначаються докладна інформація та джерела, які використовувалися митним органом при її визначенні.

Проте, текст оскарженого рішення про коригування митної вартості не містить жодних відомостей про будь-які характеристики ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, обсяги партій, умов поставки, комерційних умов тощо.

Застосування органом доходів і зборів з причини спрацювання модуля АСАУР ціни за відомостями спеціалізованої бази даних Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби України суд вважає необґрунтованим, позаяк самі по собі відомості згаданої системи не містять жодних параметрів, об'єктивно необхідних для судження про схожість, подібність, аналогічність чи ідентичність товарів. Потрібні для такого судження характеристики товару можуть бути з'ясовані лише у спосіб порівняння змісту поданих до митного оформлення документів з документами про властивості раніше імпортованого товару. Проте, у спірних правовідносинах, як з'ясовано судом, митницею такого порівняння зроблено не було. До суду документів, котрі б висвітлювали характеристики імпортованого позивачем товару та товару, митна вартість якого була взята митницею за зразок для обчислення, подано не було. А відтак, висновок митниці про можливість визначення митної вартості оцінюваних товарів на рівні митної вартості раніше імпортованого товару є недоведеним за правилами ч.2 ст.71 КАС України через відсутність доказів відповідності оцінюваних товарів раніше імпортованим.

Критерії законності рішення (діяння, тобто волевиявлення як такого) владного суб'єкта викладені законодавцем у приписах ч.2 ст.2 КАС України і обов'язок доведення факту дотримання цих критеріїв покладений на владного суб'єкта ч.2 ст.77 КАС України.

Перевіряючи наведені учасниками спору аргументи приєднаними до справи доказами, суд відзначає, що зміст та характер обраних владним суб'єктом юридичних та фактичних мотивів прийняття оскарженого рішення про коригування митної вартості, а також обсяг наявних у розпорядженні на момент вчинення управлінського волевиявлення доказів, не дозволяє визнати це рішення правильним та обґрунтованим.

Статтею 264 Митного кодексу України визначено, що відмова органу доходів і зборів у прийнятті митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта (ч.10 ст.264); Орган доходів і зборів відмовляє у прийнятті митної декларації виключно з таких підстав: 1) митна декларація не містить усіх відомостей або подана без документів, передбачених статтею 335 цього Кодексу; 2) електронна митна декларація не містить встановлених законодавством обов'язкових реквізитів; 3) митну декларацію подано з порушенням інших вимог, встановлених цим Кодексом (ч.11 ст.264); У разі відмови у прийнятті митної декларації посадовою особою органу доходів і зборів заповнюється картка відмови у прийнятті митної декларації за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Один примірник зазначеної картки невідкладно вручається (надсилається) декларанту або уповноваженій ним особі. Інформація про відмову у прийнятті для оформлення електронної митної декларації надсилається декларанту електронним повідомленням, засвідченим електронним цифровим підписом посадової особи органу доходів і зборів (ч.12 ст.264).

Звідси слідує, що видане Митницею рішення у формі коригування митної вартості товару та рішення у формі картки відмови у митному оформленні товарів співвідносяться як безумовна причина та імперативний наслідок.

Частиною 7 ст.54 Митного кодексу України передбачено, що у разі якщо під час проведення митного контролю орган доходів і зборів не може аргументовано довести, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість вважається визнаною автоматично.

Тому недоведеність відповідності закону рішення Митниці про коригування митної вартості товару з невідворотною неминучістю призводить до виникнення правових підстав для визнання протиправною картки відмови у прийнятті митної декларації, митному оформленні товарів.

Згідно з ч.1 ст.2 КАС завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Оцінивши добуті по справі докази в їх сукупності за правилами ст.ст. 72-78, 90, 211 КАС України, суд зазначає, що владний суб'єкт при виданні оскаржених рішень не дотримався вимог ч.2 ст.19 Конституції України, позаяк обставини події з'ясував з неповно, діяння особи кваліфікував правильно, не оцінив усіх юридично значимих факторів, унаслідок чого міра застосованої юридичної відповідальності узгоджується з характером, змістом та наслідками вчиненого особою протиправного діяння.

При розв'язанні спору, суд зважає на практику Європейського суду з прав людини щодо застосування ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі за текстом - Конвенція; рішення від 21.01.1999р. у справі "Гарсія Руїз проти Іспанії", від 22.02.2007р. у справі "Красуля проти Росії", від 05.05.2011р. у справі "Ільяді проти Росії", від 28.10.2010р. у справі "Трофимчук проти України", від 09.12.1994р. у справі "Хіро Балани проти Іспанії", від 01.07.2003р. у справі "Суомінен проти Фінляндії", від 07.06.2008р. у справі "Мелтекс ЛТД (MELTEX LTD) та Месроп Мовсесян (MESROP

MOVSESYAN) проти Вірменії") і тому надав оцінку усім обставинам справи, котрі мають юридичне значення для правильного вирішення спору, та дослухався до усіх аргументів сторін, які ясно і чітко сформульовані та здатні вплинути на результат вирішення спору. Розподіл судових витрат по справі слід здійснити відповідно до ст.139 КАС України та Закону України "Про судовий збір".

Керуючись ст.ст. 8, 19, 124, 129 Конституції України, ст.ст. 6-9, ст.ст.241-243, 255, 295 Кодексу адміністративного судочинства України, суд –

вирішив:

Позов - задовольнити.

Визнати протиправним і скасувати повністю рішення Харківської митниці ДФС про коригування митної вартості товарів №UA807000/2019/002434/2 від 04.07.2019 р. до 4,06 доларів Сполучених Штатів Америки за 1 кілограм, а загалом до 13.483,26 доларів Сполучених Штатів Америки за 3.321 кг товару.

Визнати протиправною та скасувати повністю картку відмови Харківської митниці Державної фіскальної служби в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення №UA807170/2019/01176 від 04.07.2019р.

Роз'яснити, що судове рішення набирає законної сили відповідно до ст.255 КАС України (після закінчення строку подання скарги усіма учасниками справи або за наслідками процедури апеляційного перегляду; підлягає оскарженню шляхом подання апеляційної скарги до Другого апеляційного адміністративного суду у порядку п.15.5 Розділу VII КАС України та у строк згідно з ч.1 ст.295 КАС України (протягом 30 днів з дати складення повного судового рішення).

Суддя

А.В. Сліденко